

ע"פ 12862/11/17 - מוחמד חסן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 ינואר 2018

עפ"ג 17-11-12862 חסן נ' מדינת ישראל

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט שמואל בורנשטיין כבוד השופטת דבורה עטר
המערער
מוחמד חסן

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

nocchim:

המערער ובא כחוי עו"ד אחיקם גריידי

ב"כ המשיבה עו"ד שרון משעל

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בת"פ 5188-01-16 (בית משפט השלום בכ"ס) בהסתע שבי"חם בתוקן תחומי מדינת ישראל ונידון ל-100 שעות של"צ, 4 חדשים מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, קנס בסך 1,500 ₪ שולם, והתחייבות בסך 2,000 ₪ ול-3 חודשים פסילה רישון על תנאי.

הערעור מכון כלפי הרשות הממערער וב"כ הממערער טוען בהודעת הערעור ובטעונו בפניו כי בית משפט קמא לא "יחס משקל מספיק לנסיבותיו האישיות של הממערער כפי שמתוארות בתסקיר שירות המבחן", לעברו הנקי של הממערער, להיות ההסעה לטוח קצר בתוך שטח מדינת ישראל, ולכך שהנסיבות של ביצוע ההסעה לא מאפיינות את אורח חייו של הממערער שלאחרונה התקבל לעובדה כעובד סוציאלי, הוא עובד כמורה נהיגה ומתעדד למד נהיגה על כל רכב מעבר לרכב פרטי ולא התחשב בהודאתו של הממערער, שנintel אחריות על מעשו.

לטענת ב"כ הממערער, הרשות הממערער תגרום נזק כבד ביותר הן להכשרתו כעובד סוציאלי והן לעיסוקו של הממערער בתחום זה, בתחום לימוד נהיגה ובהיותו מתנדב במד"א.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ב"כ המערער הציג בפנינו פסיקה לפיה גם בעבירה של הסעת שב"ח יש מקום להליך של אי הרשעה אף ב"כ המשיבה טוענת כי מדובר בפסקה חריגה וההלך הראוי כאשר מדובר בהסתע בתביעה חיים, הוא הליך של הרשעה, גם כאשר מדובר בנסיבות הסעה כפי שהסייע המערער את שני התביעה חיים.

ב"כ המערער מפנה למסקירות המבחן ממנו עולים מצאים חיוביים לגבי המערער ובו מתואר הנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו.

ב"כ המשיבה מתנגדת לביטול הרשעתו של המערער וטענת כי כאשר מדובר בעבירה של הסעת שב"חים ההליך הראוי הוא הליך של הרשעה ובית משפט קמא התחשב במידה הראوية בכל תנאי של המערער בעונשים שהטיל עליו.

טענת ב"כ המשיבה, לא הוכיח המערער בפני בית משפט קמא ובפנינו את הנזק שייגרם לפרנסתו ולהכשרתו אם תיוותר הרשעתו על כנה שכן מדובר בעיסוקים שאין חובה שלא לאפשר למערער לעסוק בהם אלא העניין נתון לסמכתות הרשות שמצויה רישיונות לעסוק בעיסוקים אלה, כמו רשות הרישוי.

עיוון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא התחשב, ובדock, בחומרת התנהגותו של המערער נושא הרשעתו, שכן גם אם מדובר בהסתע בתביעה חיים בתחום תחומי מדינת ישראל, הרי המערער הסיע מי שלא עברו את בדיקת גורמי הביטחון וגרם לסיכון תושבי ישראל בהנחה שזו הייתה כוונתם של אותם שב"חים.

בית משפט קמא לא התעלם מטענות המערער באשר לנזק לפרנסתו הצפוי כתוצאה מהרשעתו ובאשר לרצונו של המערער להתקדם בעיסוקו כמורה נהיגה, הרי קבוע בית משפט קמא, ובדock, כי המערער יוכל להמשיך ולהתפרק כמורה נהיגה על רכב פרטי באמצעות הרישיון שמצוין ברשותו ובאם ירצה להרחיב את תחום עיסוקו זה, יהיה הדבר נתון לשיקול דעתה של הרשות המ司מיכת.

בית משפט קמא לא התעלם גם מרצונו של המערער לעסוק בעבודה סוציאלית, הגם שבמועד מתן גזר הדין לא היה בפנוי אישור על קבלת המערער לעובודה בתחום זה, אך גם העיסוק בתחום איננו נשלל מיניה וביה בגל הרשעה אלא הדבר נתון להחלטת הרשות המ司מיכת.

צדוק בית משפט קמא כאשר קבוע כי עצם הרשעתו של המערער, בהתחשב בכל הנ吐נים המקלים שהובאו במסמך השירות המבחן ובטייעוני בא כוחו בפניו ובפנינו, לא תגרום ליחס בלתי סביר בין הנזק צפוי למערער כתוצאה מהרשעתו לבין חומרת התנהגותו כאשר הסיע שני שב"חים.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודיע היום ז' שבט תשע"ח, 23/01/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

שמעאל בורנשטיין, שופט דברורה עטר, שופטת

אברהם טל, נשיא
 אב"ד